

E-KİTAP ARŞİVİ

Dijital Bilgi Kaynağınız

www.e-kitaparsivi.com

İÇİNDEKİLER

1953

Kış

11

1962

Yorgun

Bakır Tenli Yapraklar

Karoon

Seni Olan Yenilgi

Tüfenk

Kuşun Ölümü

15

17

19

21

23

25

1963

O Bağımsız Dağların

Kaçış

Yağmurun Kapıları Karanlık

Yıldızların Uzaklığına Övgü

Waterloo'da Bir Dişi Kedi

Gececil Kuşların Ürkmediği Aydınlık

Acının Omuzlanması

Geceleyin Bir Koşu

Ölü Asker İçin İlk Türkü

29

31

33

36

38

40

42

44

46

1964

Bakmaklar

Geceleyin Bir Korku

Davun

Bir Ağrı Yakıldıkça Sevilmeli

Sabah Ayartması

51

54

56

59

61

1965

Partizan

Çağdaş Bir Ürperti

Bir Devrimcinin Armonikası

Sevgilime Bir Kefen

65

71

77

81

1966

Kan Kalesi

87

1967

Evet, İsyân

Yaşamak Umrumdadır
97
101

1968
Sevgilim Hayat
İnce Sızı
Aynı Adam
Muş'ta Bir Güz İçin Prelüdlar

1969
Yıkılma Sakın
Yaşatan
Kalk Düğüne Gidelim

1970
Mazot

1971
Kötü Şiirler
Sevgilime İftira

1972
Kanla Kirilenmiş Evrak
Karlı Bir Gece Vakti Bir Dostu Uyandırmak
Propaganda
Tahrik

1973
Çözölmüş Bir Sırrın Üzöntüsü
Esenlik Bildirisi

1974
Amentü
Akla Karşı Tezler
Akdeniz'in Ufka Doğru Mora Çalan Mavisi

1975
"İçimden Şu Zalim Şüpheyi Kaldır
Ya Sen Gel Ya Beni Oraya Aldır"

1980
Üç Firenk Havası

19S1
Us Sont Eux
Jazz
Mataramda Tuzlu Su

1982
Dişlerimiz Arasındaki Ceset

1984
Celladıma Gülümserken Çektirdiğim
Son Resmin Arkasındaki Satırlar
Yaşamayı hileydim yazar mıydım hiç şiir?
Yasamayabileydim yazar mıydım hiç şiir?
- Yaşama!
- Ya hileydim'?'
Yazar: Mıydım
Hiç: Şiir.

KIŞ

"Kış geldi" kar yağdı,
Her yere soğuk saldı.
İki taraf olsak,
Kar topu oynasak.
Yaz gitti, güz gitti,
Yine geldi kış baba.
11

YORGUN

Ölüler beni serinliğe yakıştıramaz
çünkü hiç kimse çıkmak istemez bu mevsimden dışarı
çünkü bitkinliklerini günden saklar ekinler
ekinler çocukların en rahat uykuları
15

gece ayakları kokan bir adam gibi gelir
eşiklere oturmuş aya doğru çocuklar
o serin bereket gölgeleri çocuklar
yani çocuk o güzel tüccar
yorgunluklar alıp kargılar dağıtan
geceye karanlıktan önce gelen çocuklar

bu şaşkınlığı çünkü gece yuyamaz
sanki ne kalmıştır çocuklara isa'dan
ölüler beni ölüme yakıştıramaz
gibi hâlâ saçlarımda tozlu bir akşam.
16

BAKİR TENLİ YAPRAKLAR

Bak, ölüm güzü kıskanıyor
şimdi ıssızdır onun sevimli kedisi
ve herkes onun el değmedik yerleri olduğunu sanıyor
uzayor defterine uğrayan kan lekesi
17

senin kuşların olurdu mevsimi yolculuklara çağıran
içli taşra kızların, gizemli eviçleri
kapıların olurdu korkudan çok denizlere açılan
o denize açılan ellerin nerde şimdi

yine bir güz büyümekte kanında gölgelerin
o üzünç orduları tarlalar çiğnemekte
bak, ölüm güzü kıskanıyor
mevsimi aşka çağıran kuşların nerde senin
güze el değdirmeyen ellerin nerde?
18

KAROON

Ne çümüs bir çocukluk ölümün mavi cinleri
uykusunda bıraktığı saçlarındaki yangın
o balçıkla beslenen saçlarındaki yangın
ona doğru uzanınca akşamın kanlı eli
sönmüş ateşlerini öptü tapmağımın
19

ona cinleri sığındıran ay korkusudur
ne gümüş bir çocukluk ölümler gibi sağlam

ölüler gibi soyunmuş artık korkularından
onu ben ne kadar buldum desem yok olur
çünkü girilmez tarlasına ay kokusundan

ya güneş ya da morluk onu ben vağmurladım
takvimlere kinle baktığı zamansızlık içinde
belki de yumuşak tüylerini öptü akşamın
ya da oğlaklar sığınyor çiçekliğine.

20

SENİ OLAN YENİLGİ

Senin karanlığına kanat vuran yarasalar
başka bir göğe germişler kendilerini
yürekli savaşçılar olmuşlar
gemilerini yakmışlar ve silâhlarını bilerken
kanlarına yansımış gece

21

scnm sularına inen yırtıcılar
ve piçler yani aşk çocukları
yanan gemilerin suya yankısı oluyorlarmış
yaşlı büyücüler söylediler
çingene çocukların gülleri mor olmadı
aşka bunaltılan onlar getirmediler

onlara dayanıyorum yürekli savaşçılara
saçları uzun bir unutkanlıkla örülmüş
kanlarının ardında tehlikeler yürüyen
korkunun gözlerini aradığı omuzlarında
gittiler, yittiler arasında boşuk seslerinin
tozuyan atlarının yelelerine baktılar ve
sen oldun
ve seni gördüm, eğininde bir mavi gözlerin vard:.

22

TUFENK

Çocuk e harfine yaslanmış uyuyordu
sonra saçlarımız kapandı, denklerimiz bağlandı sonra
boyuna ateşler söndü dağlarda
bir yıldız boyuna söndü durdu
çocuk insan seslerine yaslanmış uyuyordu

o zaman ben atlıydım işte
saçlarımda geceler morarırdı
yorgun olamazdım çok uzaklardaydı yurdum çünkü
boyuna tüfenkler doldurmuştum sularım girilmezdi çığlıklardan
canavarlar besliyordum ulu bir askerdim sanki

23

ve artık çirkinim
uykularımda örümcekler üreyor şimdi
gelmiş geçmiş bütün gölgeleri denedim
ellerim hâlâ pençe gibi

düşler, tüfenkler ve ayaklar
gözlerimi engel oluyor güneş.

KUŞUN ÖLÜMÜ

Kuş damdan düşünce
sarışın bir yürüyüşüdür artık ölümün

bir yağıurdur açılan kuraklığıa
bir yağıurdur kulübesi nisandan
ve onun ayaklarına dolanan o gökyüzü
kansız yüzleridir diri kuşlarm
kuş düşünce damdan
24

kuş düşünce damdan
kızlar saçlarıyla ölümlü düşünürler
uzun bacaklı tanrılar koşuşur sokaklarda
kuş öldü herkes mi arıyor
gençlik mi yürüyor herkese ve mi arıyor
onun gözlerini satılan çarşılarda
kuş öldü kanadının altındaki o yara
yağımurun karanlığını getiriyor geceye
yağımurun ırmaklarım getiriyor geceye
kuş öldü
küçücük bir yorgunluktan ölmeden önce

öldü, kim ısıtır artık onun ellerini
suların aynasında üşüyen ellerini
suların saygısıyla üşüyen ellerini.
26

O BAĞIMSIZ DAĞLARIN

Bendim benim gölgelerimdi
yaklaşan dağlara ayaklarını satan
ve bakır kazanlardan taşarken roma
yorgun bir karanlığına ileten kendini
o acı çığlıkları güzle ağartan

ben ki sesimle coşturup al binitimi
bir koşu yetişirdim o çılgın yaza
o zaman roma'ya tutuşurdu tanrılar
çocuklara unutulurdu savaş giysileri
ama kimlerdi durmadan seslenen bana
kimlerdi durmadan sarışın olanlar

kimdi o bilinmez yapının taşları sırtında
gece gibi geçti köprülerinden şehrin
silahı kendi dalgınlığına çarptı birden
büyük bakır kazanlarda inledi mevsim
yel çözdü saçlarımı örgülerinden

ben ki hâlâ alnımda imparatorluklar
bezgin, yorgun yüzlü ve sarışın olanlar.
30

aferin karanlığıma bir çingene düşerdi
gökyüzünde birikirdi hazineleri kışın
dağlarm dağlarda birikire i gölgeleri
ürkütölmüş gölgeler kapımda çoğaldıkça
yüreğıme o tedirgin çocuklar da düşerdi
kar yürürdü gözlerime tüyden ayaklarıyla
31

kar yürürdü çünkü kar
o temiz eldiveni gökyüzünün
tüfengimin ıssızlığını büyütürdü
bir dönölmez kaçışa uzanırdı çocuklar

ve o üzünç bitkisi çocuklarda ölürdü

artık üşümek cince bir çiçektir oralarda
yolcuların taşıyamadığı bir çiçektir
çünkü kardan yorulunca biz sıcak sulara
inip sepet öreriz ve "gecenin
uzun ağzı sulardı saksıları"
ve hâlâ ay dağınık saçlara benzer oralarda
serçelerin ayaklarına bağladığı karanlık
kimseyi çağırılmaz kendi adıyla.

32

YAĞMURUN KAPILARI KARANLIK

ızlıkla yanşan güvercin kanatları denize uygun adımlarla
artık. Deniz aynı denizdir göz açtırmaz taylara, aynı de-,
meleri silinmez. Artık senin tüylerin sabahı diri kılar,
imalar uzatır senin tüylerin. Ve o ayaklan dayanıklı
güerimin son mızraklarıdır. Bitmeyen sığınağıdır el-

33

İşte, zehirli oklar kullanıyoruz o yaflıtan savaşlarda. Yıkıyoruz,
yaban çiçeklerinin açtığını görüyoruz Wldaj ° kargaşalık için-
de ben yıldızlara bakıyorum. Çevresi '1' soğutuyor suya düşen
ay. Yıkıyoruz. Yıkamak, kutsal kini yürekil oJmamr<- İğrenme-
den göklere göklere bakmak. Ellerimizisaklamak ellerimizde.

34

İşte, gökyüzüne salıverdim o çılgın kanatları, boğulanları daha
da itmek için suya, ölüme ölümlüğü yakıştırabilmek için ceset-
lerle bezedim güzel olan her şeyi. ELİMİN AKLIĞINDA DA-
ĞILIVERDİ KANIN. Elim el olmaktan çıkıverdi. Çocuğun ya-
naklarıyla boğuşuyordu yağmur, derken yüklendik karanlık ka-
pılarına yağmurun,

seslerle büyüyen, seslerle yıkanan güvercin kanatları denize gi-
erdi.

35

YILDIZLARIN UZAKLIĞINA ÖVGÜ

Kargaşa. Anılacak günlerim olmadı mı benim? Ayaklarımın
korkusuzca çiçeklendiği, silâhıma yapışıp sabahın serinliğim
beklediğim, kuzey gemileriyle sağır olduğum günler, sepet ör-
meyi unuttuğum günler olmadı mı? Ey geceyi ve kahverengi bir
düzeni taşıyan ellerim! Yüzümün uğultusuyla şaşkırtın beni- U
karanlık ormanı yangına vurun. Çünkü ben de kaçarken ardına
da kalanları yakıyorum. Ama iyi biliyorum yıldızları, ama yi
dızlarm tanrıların da üstünde parladıklarını, anılacak günlerin*
gitgide yokolduğunu biliyorum.

36

rgaşa. Ve kolayca yıkılan inançlarını benim, benim en sağ-
ın, en dağınık ellerim. Sabahı nasıl tetikte bekliyorum. Şafak-
lamar damara seviştiğini görmek için bilgeliğin. Ve onarıyo-
nasıl hızla kendi gücümü. Nasıl bir soylu boşluğa çılgınca
layorum. Ey yangınlar artığı! Her yangından arta kalan bir
jey, her yangından arta kalan gerçek şey

Çoğalt beni.

37

WATERLOO'DA BİR DIŞI KEDİ

O silik aynalarda şaşkırdığım pis yüzüm
daha çok insanlara benzeyen ve onlara

hırçın çalgılar ansitan
yüzüm.
Uykularım upuzun bir geçmişi yaktıkça
ve o külle yıkandıkça ben durmadan
utançla oğuşturduğum
yüzüm.

Zengin dul dişi bir kedi seviyor ya kucağında
belki bu insanlara güvenimi doğuruyor durmadan
ellerim bağlı da ondan bu belki
yaşlı adamlar artıyor haykırışından
kanatlarını bembeyaz çırpıyor kuşlar
bir kadın vuruyor kuşlara kendini
vuruyor vuruyor kanatıyor belki
sonra da güneşin gövdesine yorgunluktan.

38

O silik, eski, yalnız aynalarda
kısaca insanlarda yani
kuşları eskiten kan
kurusun.
Gürültülü bir intihar başlasın akşamla
dinsin sen soyundukça geceye karışan hüzün
dinsin dinsin benim çağdaş olmayan iğrenç yüzüm.

parçalanışını bir dişi kedi gördü
erloo'yu gördü bir asker, bir kahraman
'izim içiri ne Waterloo, ne yağmur öncesi hüznü
ıtalca büyü uğraştırıyor bizi durmadan
mulmadık bir şey oluyor artık insan
' . bir kahkaha sabahın karşısında
'züm, o deşilmiş, o iğrenç yara
:endine yürüyor kalkıp onlardan.

GECECIL KUŞLARIN URKMEDİGI AYDINLIK

Günlerimize
o ilkel sesleri karıştır ya
gemileri annelerinden çok seven çocukların
bir adam gelir ya
devinen bir sancıdır artık
gelir eski günlerden
ve uzar sanki uzar
ırzına geçilmiş bir kahramanlık.

Sinsi gülüşlerimizdir şimdi pis bir suda yıkanan
korkulardır katar katar inenler gökyüzünden.
Ay sürekli yükselirse içimizde
çirkin ama güçlü bir tanrıya taptığımızdandır
ondan ki sıkıcıyız bu eski ayaklarla
ondan ki ulu bir tiksintiye hazırlanmışız.
Kemerlerimizdeki en güzel geyik ölüm.

40

Ama kim? Ben miyim burda bir esrime mi
nedir bu kuşların uçuşunda gördüğüm?
Aptalca beklerim o hiç sökmeyecek şafağı.
Oysa yüreğimden akan o derili suda
kırmızılar öylesine yırtılır ki
siner kan,
huysuz kemanlar dolar şahdamarıma,
yansır kin savaşçıları, gürül gürül ordular
utancın köpürttüğü yanaklarımdan.
Köz komamış ateşinden bize o adam

şimdi gülüşlerimiz yırtıcı, gülüşlerimiz korkunç
ağır, kara bir zırh taşıdığımızdan.

ACININ OMUZLANIŞI

Kadım bir gürültüye saptılar.
Evler tıkırtıydı, tıkırtıydı, tıkırtı
kahkahamın düşürdüğü çiçekleri bulamadılar
fırtınalı bir geceydi çünkü bulamadılar
bombalar, bö sesleri, savaş alabarası...
Yaşamak bir tıkırtıydı, aldırmadılar.

42

Çocukların düşlerinde bir Markut
bir kurbağa zıplıyor yaşamamızdan
her gün zıplıyor, her gün eksiliyor. her gün
Markuuuut! Torbanı sarkıt.
er doğal güzelliğin bir ucunda aptallık
öbür ucunda o kambersiz geçen düşün.

Kadın. Kadını bir dilime katık ettiler
Markuuuut! Torbanı sarkıt.
Siz büyüün kan kuşları siz büyüün
güzün gelişi bir öğürtüdür korkmayın
korkmayın ölüm bir başka ağızdır yaralarının.
Aşınmış eşikler, aşınmış yaygaralar
aslan gibi bir kocası var mıydı bu kadının?
Gömleğimi zorlayan kuş sesleri.

geceleyin bir koşu

Külden bir ağızım vardı mermilerden önce
çanların saçlarıma değdiği yerde ulurdu
Mori, bakırcı çarşısı, incitepe
ağızımın üniformasına sokulurdu.

Bir çocuğun ağrıyan gülüşü vardı mermilerden
Onu gizlice öperdim.
Onu sürüngen yumurtaları ve mezarlarla
birbirine açılan karanlık mağaralarla öperdim.
Öyle sessiz, öyle gelişmeyen bir yangına
bir insan kıvranışını bırakırmış gibi
bir acı saplanırmış gibi sol böğrüm
ellerime Mori'yi eklerdim.
Ağızım ağızla doluydu mermilerden önce.

44

Mori vardı
usunu bir seccade gibi kullanan yaşamakta
Mori'nin köpekleri vardı her şeyden önce
her akşam adını yıkardı mahalle çeşmesinde
ayaklarını yıkardı, tertemiz tanrılar çıkarırdı ortaya.
Nasıl ki doğuran ve öldüren
öpekler gezinir herkesin şapkasında
herkesin şapkası mermilerden öncedir,
Elma dersem çıkma.

45

ÖLÜ ASKER İÇİN İLK TÜRKÜ

Bulutları kovan hırçınım benim, büyücüm
doğrudur gebe kaldığım coşkun bir akarsudan
bir bıçak alnıma çizer o homurtuyu ağırdan
altın haykırışlarla kuşlar uçup gelir üstümüze
gelip geceyi biriktirirler üstümüze

ben ki otobüslerde sarışın sanmışım kendimi uzun zaman
uzun zaman terli bir erkeğin esneyişine
bir kaçağın övgüsüne saklanıp
akşam vakitleriyle oğunup uzun zaman
kanaryalarla kesmişim uzayan tırnaklarımı.

46

Yüzümden bir tilkiyi silenim benim, büyü^{ürn}
erkeksi kadınların yasını tutmuyorum, artı^c sevin
ellerimde madensi gürültüler taşıyorum
babam uçurtmalarımı benden çok severdi V>iiirsin
şimdi uçurtmalarım büyük, o homurtu (o İT-\sarD
eskiden her üzgün bakışımı Pegasus'a harc^{-^u-cÜrrı}
her kapı gıcirtısından çocuklar dökülürdü, x^e c[T^{{n}
ne çirkin, gövdemde ince bir zırh yara kab "aklarından
derken hüzün! Kadın sesleri çıkararan o durr^{^^}.

Büyücüm, aşkımı dürtenim benim
bir oyun kuralı değiliz artık, sevin.

BAKMAKLAR

Donyağından yapılmış sabunların
ürkütüp sindirdiği gözlerim vardı -ağır-
ağır yani çoraplı ve sürgün doğmanın
taşınmaz kıldığı.
Ben şenlikçisiydim pıhtı kanın
keten helvacılardan, büeycilerden
rugan çizme giyilen çağlardan geçerdim
barutun ve susamanın güzelliğiyle
tek yatmanın akmayan yüzüyle geçerdim.
Oraya, göğsüme iliklediğim hayvanı ayartmadan
direnmenin mayasını ellemeye.
Gün dönerdi, benzi solardı kahkahamın
kapardım kapımı gevşeyen bir yanımla
ve her gece yatağımda bir engerek bulmanın
süreğen iğrentisiyle dolardım, sesim
öylece -Kusmuk Gibi- kalırdı ağzımda.

Çünkü her yerde bir göğün ufak kaldığı vardı
-akşama özgü göğsümü açardım
ey mutluserin penceresi doğanın-
her yerde köpeksi koklaşmaların sürüp gittiği vardı
uyurken bir kadına doyar gibi kanardı ayaklarım
kanardı ve bir irin seliyle boğulurdum hersabah.
Oysa babam bilirdi yaşadığını aptes alırdı çünkü
anlatacak şeyleri vardı, eğilip kalkmaları
dualar okuması, doğum sancularıyla bırakıp gitmesi anamı.
Ah, göğe uzatıyorum bir cumartesiye
hayın bir çalgıyı kuşanıyorum göğün huysuz kuşlarıyla
GÖK! Bir kahkahaya geçirdikçe dişlerimi
bir tabut kalmıştır akşam olmaya
bir tabut beklenen bir aydınlıktır
beklenen bir ses gibi avlularda.
Anam kirliserin penceresinde doğanın
uykusu ayaklanır kanı birikir saçlarına
gözlerine uyşuk bir hınç siner artık
ölü bir erkeği almıştır yatağına
o soğuk ölüyü, o kurutulmuş anıyı
birdenbire benim ağzıma takılır herşey
giderim akşama özgü göğsümü açmaya.

52

Ben nereye adımı yazsam
nereyi göstersenı parmaklarımla
orası şapkalar yüklü bir vagondur,
nerede daralmış görsem bir adamı
akşamın güzelim buğusunda eli-ayağı tutulmuş
bir çiçeğe uzanırken utandığını görsem
işte iğrentim yayılıyor derim, işte sırtlanlar soluyor ellerimde
kuşlar çoktan kapamışlar tarlalarını.
O zaman bir üzünç aralığında -herkes gibi- başlar korkum.
Ey irin mutluluğu!
Ey durmayıp ağrıyan kemiği usumun!
Uğunursam beni hazdan delirten hayvanın ortasında
ben koşarken derelerde birikirse çocukluğum,
piçliğim birikirse sesimin o hıncahınç boşluğunda
coşkunun en sağlam atıyla geliyorum
sövgüm büyüyor, ağartıyor günümü.
TAN! Ölü bir kediyle saçlarımı taramanın vaktidir
sarı bir bilincin ötesini ellelemek istemenin
bir üzünç aralığımdayız artık TAN!
savulun, çıplaklığım geliyor ardımdan.

GECELEYİN BİR KORKU

Hırlıyım, böylece büyüyor baldırlarım ve boynumun öpül
iri bir kuş kendini ağartıyor koltukaltlarımda
geceyi hor görüyorum, böylece gecenin bütün itliğini
irkilip terliyerek bir erkek sesi olarak yatağımda
tanrım, Pekos Bil'im gözet beni.

54

Beni çünkü buram ağrır, bacaklarımı hor görürüm aynalarda
bağrıma bir gül tünemiştir, kanar yanakları bir oğlanın yağmurdan
hüznü hor görürüm çürütür çünkü o kuşu koltukaltlarımda
hırlıyım böylece büyür aşkın bir salgıdan öteye geçemediği
tanrım, Pekos Bil'im üşüt beni.

Üşüt, yırtırsın öpüşlerimi paslı tenekeler, soyunup org çalayım
ceketimle örteyim gecenin bütün itliğini
tanrım, Pekos Bil'im uçur beni.

55

DAVUN

Uç benim boynumun soytarısı
kirle her cemreyi bana doğru olan
unuttum güçbela soluyan perdeleri
dudaklarımı ısırıldıkça kabaran akşam
unuttum onu da.

Zaten bir tanım değil inidir
tavsayan düşüp kalkmalara
hüznün hacanası diye bildiğim akşam
bir tanım değil midir o kıyışız ellerimiz
fırça çekmeye doğru ölümün bacısına
parmak atmaya doğru şiir okuyarak
aşk -bir tanım değil midir-
kusturucu güzellikler ardından.

56

Her tanım bir ağı parçalıyor gibi çevremizde
azgın atlar boşandıkça sesimin avlusundan
uç benim boynumun soytarısı
döle ovalı yüreğimi akarsuyunna
göğsümde serinleyen akçıl kuşların
esirgeyen başışlayan DİRENMENİN adıyla
indir koyunumun yılıgısını mor bulutların ordan

indir, indir de
geceleyn dupduru bir iniltiyi
bağrımdaki sağırlıkla değiştirmeye doğru-
Fnlamayım, bıktım tanımlanmaktan.

Leş yiyen akçıl kuşları severim çünkü
akçıl göçmen kuşları çünkü
çünkü özentisiz taşra yanakları
gibi çarşılarla ilişkin
firengili göklerin altında olmak gibi
yatırları severim
paskalya tatilini.
Her tanım zorlu kilitlerdir belki de
çaput yıldızları aşka dayalı duran
uç benim boynumun soytarısı
böğrümde avrupalı atları koşuşturan
aşkım, tanımım, yanaşmam.
BİR AĞRI YAKILDIKÇA SEVİLMELİ

Gecenin dürüstlüğünden herkes kuşkulanır
korkulur o kuş yüklü iniltilerden
ve mor ağızını gecenin kumuna batıran ben
çağdaş serüvenler adına
bütün fotoğraflarını yakan
yakan ve bekleyen.
58

Çarpar yüzü bir çocuğun mezarlara
yine de ağartamaz tanımım gecenin.
Ezgisiz ama esnaf bakışlarıyla soyunan bir kadın
ayartılmaya uygun o çok baygın yerlerim
ağartamaz
çünkü çocuklar yağız bir öpüşle korunur
ben yakarım çağımın ellerini. Ben bekliyenim.
Gecenin kıyısında benden konuşulur.

Kara bir irin akıyor
öpünce o yıkılmış gülüşünden çocukların.
Kara bir salgıdır çünkü büyük
serüvenler ve çocukların soluk alışları da.
Ürker herkes üşümüş bir anahtar olagelmekten
bir çocuğun şehri çarpar yüzümün varoşlarına.
60
SABAH AYARTMASI

ağrı çok savruk da olsa sabah
ünün en çıplak vaktidir
ünün en çıplak kuşları gezinir orda
e ilkin loş bir yürek çarpmtısıyla
yur göğsümün bedenimin çasıtları
ütün çasıtları uyutur sabah
usların, kuşların uçuşlarını da.
61

Sabah ki aklını çeler bir kuzgunun
götürür ıssız bir sorumluluğa
ama gitmeyen o simsiyah tad ağızımda
ve buramda coşkun göğertisi orospuluğun
bulanık, aç ve sonuna kadar cesur.
Buramı öpesi gelir kuşların

kuşların heryerimi öpesi gelir
uzanırım aç ve sonuna kadar cesur
sabah günün en kıskanç vaktidir.

Akıtıp beyaz bir bedeni boğazıma
yakıp çağlardan artan iniltileri
ağlayışlar- ve bakışlar üstünde getirilen
sabahtan sonra getirilen nedir?
Kamyon tadında ve dağınık olan nedir?
Çaşıtlar uyudu, kuşlar çıplak..
Sabah ormanın ağza bıraktığı ıssızlık gibidir
sabah günün el değilmiş bir vaktidir.
62

PARTİZAN

Gırtlığımızda bir harf büyüyor
buna dayanacağım
dişlerim kamaşıyor yıldızlardan
buna da.
Kabaran bir çarpıntı oluyor şehir.
Artık yırtarak açtığımız zarflarda
ne kargış, ne infilâk
yalnız
koynunda çaresiz, çıplak
lsyan işaretleri taşıyan
blr ergen cesedi.
65

Kabaran bir çarpıntı oluyor şehir
uyuşanı bir dağın benimle uyuduğu oluyor
her gün şehrin ortasında bir ergen ölüyor
domuzuna ölüyor bankerlere durarak
noterden onaylı kâğıtlara durarak
mevlit ilanlarına durarak.
Yunmadık saçlarını okşuyoruz, yavrum.
-Yüzümüzde dolanan bir mayhoş kahkaha-
Gırtlığımızda bir harf büyüyor
gırtlığımızda.
66

Sarp bir güvercin düşüyor yüreğimden
buna dayanmalıyım
ölmüş bir partizan gibi ölmeliyim
sabahın kuşluk vaktine savrulan
savrulan savrulan ergen ölüleri gibi.
Şehrin şarkısını söylediğim zaman
yağız bir kımıltı oluyor sesim
korcu ve cüzam
korcu ve cüzam
korcu...
Ne beklenebilir artık namlulardan.
Harçlar karılmış duruyordur
hem de kara
bir gerdek olarak yaşıyoruzdur kendimizi
ne beklenebilir.

Yırtarak açtığımız zarflarda
büyük tecimevlerinde, büyük çarşılarda
pokerde-sinemada-genelevlerde
ne bir suçlu çağrışımı, ne karabasan
yalnız o herkesler

o herkesler kendine akarak bođulan
ve sürdüren bir güleç kocamışlığı.
Bereketli kuşlar serpeceğim ayaklarıma
genzimi yakarak
bir cinayet türküsü söyleyeceğim ben de
ölürsem bir partizan gibi öleceğim
azgın bir gebelik halinde.

68

Beni dinmeyen bir mavilik kanırtıyor
buna dayanamam
bir çeteci dişleriyle söküyor kanundaki çiviği
buna da.
Radyodan silâh sesleri geliyor
ter kokusu geliyor, ayak
aksayan bir şey örtüyor
yüreğimin kabzasını
olmadık sesler geliyor radyodan
beynimde korkunç bir vida olarak
ergen ölüleri
artık ellerimi bu rahlelerden ayusam
boyunbağım ve gülüşümün o kirli
rahatlığından, yırtık uğultusundan şehrin.

E-KİTAP ARŞİVİ

Dijital Bilgi Kaynağınız

www.e-kitaparsivi.com